ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

РІК ВИДАННЯ XXV

Червоне Запоріжжя

ОРГАН ЗАПОРІЗЬКОГО ОБКОМУ І МІСЬККОМУ КП(б)У ТА ОБЛАСНОЇ РАДИ ДЕПУТАТІВ ТРУДЯЩИХ

№ 229 (6511) | СЕРЕДА, 15 ЛИСТОПАДА 1944 РОКУ | Ціна 20 коп.

Віднині і назавжди наша земля вільна від гітлерівської нечисті. Тепер за Червоною Армією залишається її остання заключна місія: довершити разом з арміями наших союзників справу розгрому німецько-фашистської армії, добити фашистського звіра в його власному лігві і підняти над Берліном прапор перемоги.

(Й. СТАЛІН).

ЗРАЗКОВО ПРОВЕДЕМО НАБІР І НАВЧАННЯ МЕХАНІЗАТОРСЬКИХ КАДРІВ

Кадри вирішують все. Це сталінське визначення, перевірене на величезнішому досвіді будівництва соціалізму, залишається непорушним. Люди, що оволоділи технікою, можуть і роблять чудеса. Знатний каменяр однієї з запорізьких будов Н. Бахтінов довів денний виробіток до 1.250 процентів. Фрезувальниця заводу ім. Кірова Зінаїда Шевелідзе в окремі дні виконує норми семи і восьми; за трьох працює ливарник Алюмінбуду тов. Дрюченко.

Не менш блискучі приклади можна навести і з життя наших колгоспів та МТС. Тракторна бригада т. Овчарова, Єфремівської МТС, що на 1 жовтня виробила на кожен умовний трактор по 1.015 гектарів м'якої оранки, виконавши тим самим понад дві річних норми. Ненабагато відстала від неї бригади Бучаківського та Огієнка, Троянівської МТС, А. Ковальського, Запорізької МТС, і багатьох інших. Велико-Білозірська МТС, що реевакувалася після визволення району від німецьких загарбників і зберегла свої старі кадри, у виключно важких умовах успішно виконала в цьому році план тракторних робіт.

І досягається це не силою, не ривками, а вмінням, гарячим трудолюбством, спритністю і кмітливістю людей.

У наших МТС є також десятки і сотні трактористів, які хронічно, з місяця на місяць і з року на рік не виконують державної норми. Вони зв'язують МТС, не дають їм розгорнутись на всю свою силу.

Можна з певністю сказати, що від наявності досвідчених, достатньо підготовлених механізаторських кадрів у МТС і кадрів масових кваліфікацій в колгоспах—на дев'ять десятих залежить успіх відбудування сільського господарства. Недостача механіків і бригадирів, трактористів і комбайнерів МТС, а також рахівників, теслярів, слюсарів та інших спеціалістів в колгоспах, яку ми не зуміли, та й не могли, поповнити за один рік, ще дає себе відчувати особливо гостро.

Ось чому підготовку масових механізаторських кадрів, яка зараз розгортається в області, ми повинні піднести до рівня загальнодержавного завдання.

Більше механізаторських кадрів для сільського господарства!—такий бойовий лозунг парторганізацій і земельних органів на місцях.

Недавно бюро обкому КП(б)У і виконком обласної Ради винесли рішення про підготовку механізаторських і масових кадрів для МТС і колгоспів. Згідно з цим рішенням, в спеціальних стаціонарних школах, на короткотермінових курсах і семінарах, а також індивідуально, протягом осінньо-зимового сезону в області повинно бути навчено близько 9.000 чоловік для МТС—від механіків до помічників комбайнерів включно, і біля 12 з половиною тисяч чоловік для колгоспів — від голів до ветсанітарів включно. Всього, таким чином, намічено підготовити понад 20.000 чоловік.

Першим важливішим етапом роботи, яку належить проробити для виконання цього великого завдання,—є вкомплектування курсів і шкіл людьми. Бюро обкому КП(б)У і виконком обласної Ради зобов'язали районні організації провести призов (мобілізацію) на курси і до шкіл. Зрозуміло, що механічний підхід до призову, до відбору кандидатур для надсилки на учобу міг би завдати непоправної шкоди справі. Кожна кандидатура персонально має бути обговорена і затверджена районними комісіями з ретельним врахуванням кращих і гірших сторін.

Треба сказати, що, не зважаючи на суворі строки початку занять, які по деяких видах підготовки кадрів уже минули, в ряді районів і МТС неприпустимо зволікають добір і надсилку людей на учобу. В зв'язку з цим вряд чи доречний той оптимізм, що спостерігається в облземвідділі в питанні підготовки механізаторських кадрів. Та обставина, що тут все ще не мають уявлення ні про хід набору людей, ні про розгортання навчання, доводить про несерйозний підхід до такої важливої державної справи.

Комплектування курсів і шкіл — тільки перша частина роботи. Вона повинна бути доповнена правильною організацією навчання. Зацікавити новаків, прищепити їм любов і пристрасть до предмета, що вивчається, виховати з них свідомих, дисциплінованих працівників—таке одне з головних, але разом з тим і найтрудніших завдань дирекцій, партійно-комсомольських організацій і викладовницьких колективів курсів, шкіл механізації та МТС. Від правильного рішення цих завдань залежатиме якість підготовки наших молодих кадрів, а в підсумкові—і робота наших МТС та колгоспів. Більш за все, отже, треба застерегти товаришів, які відповідають за підготовку людей, від поверхового, механічного підходу в організації навчального процесу. Вже зараз з місць надходять тривожні сигнали про неувагу до курсів і курсантів. Так, в Михайлівці, наприклад, майбутні шофери, що приїхали з колгоспів, кілька днів гинуються без діла через відсутність приміщення для занять. Досі не завезені в райони учбові посібники і приладдя, відсутні програми, неповністю укомплектовано склад викладачів.

Велику допомогу у підготовці масових механізаторських кадрів МТС і районам повинні надати наші підприємства. З цією метою обком КП(б)У і виконком обласної Ради прикріпили заводи і підприємства до окремих шкіл механізації. Над Михайлівською, наприклад, шефствує завод ім. Мікояна, над Якимівською — завод ОДНУ, над Оріхівською рільничою—місцевий авторемонтний завод і т. д.

Треба домогтись, щоб це шефство не залишилось на папері, а перетворилось в серйозний політичний і господарський захід і було використано з найбільшою користю для справи.

На курсах і семінарах, крім згаданих спеціальностей, підготовлятимуться також завідуючі тваринницькими і птахівничими фермами, пасічники, городники, садівники, мірошники, шорники, теслярі і т. інш.

Вже один цей перелік доводить, з якою кровною пристрастю повинні підійти до добору і надсилки людей на навчання правління колгоспів. Від їх активної участі залежатиме також харчування людей, а на випадок необхідності і допомога сім'ям курсантів.

Тільки так, загальними зусиллями, працюючи з більшовицькою наполегливістю, ми справимось з цим великим, поставленим перед нами державним завданням—підготовкою механізаторських і масових кадрів МТС і колгоспів.

УКАЗ
Президії Верховної Ради СРСР
Про встановлення порядку ознаменування „Дня артилерії" в містах Свердловську, Горькому, Молотові і Тулі

В зв'язку з численними просьбами і побажаннями трудящих міст Свердловська, Горького, Молотова і Тули, а також, враховуючи важливу роль цих міст в розвиткові артилерії, на додаток до Указу Президії Верховної Ради СРСР від 21 жовтня 1944 року, встановити щорічний салют—19 листопада в «День артилерії» в Свердловську, Горькому, Молотові і Тулі двадцятьма артилерійськими залпами з двохсот двадцяти чотирьох гармат.

Голова Президії Верховної Ради СРСР М. КАЛІНІН.

Секретар Президії Верховної Ради СРСР О. ГОРКІН.

Москва. Кремль.
13 листопада 1944 р.

По Радянському Союзу

Видання доповіді і наказу товариша Сталіна українською та казахською мовами

Українське Державне видавництво випустило з друку окремою брошурою українською мовою доповідь Голови Державного Комітету Оборони товариша Й. В. Сталіна на урочистому засіданні Московської Ради депутатів трудящих 6 листопада 1944 року і наказ Верховного Головнокомандуючого Маршала Радянського Союзу товариша Сталіна від 7 листопада 1944 року.

Тираж брошури—300.000 примірників.

Доповідь і наказ товариша Сталіна видані також масовим тиражем в Алма-Ата казахською мовою.

(ТАРС).

Державна допомога матері й дитині

Рада Народних Комісарів СРСР ухвалила постанову про розширення сіті дитячих закладів і поліпшення медичного та побутового обслуговування жінок і дітей.

У містах, робітничих селищах, на залізничному і водному транспорті, в сільських місцевостях значно збільшується сіть родильних будинків, консультацій, дитячих садів, яслів, молочних кухонь. Вже в біжучому році повинен бути відкритий ряд нових дитячих закладів і збільшено число місць в існуючих.

У 1945 році кількість ліжок в родильних будинках і відділеннях вирішено довести до 91.200, в будинках дитини—до 43.700. В дитячих садках буде виховуватись понад 2 мільйони дітей, в яслах—біля мільйона.

Запроваджується круглодобове перебування дітей в яслах. Розширюються сіть дитячих і жіночих консультацій, будинків матері й дитини і т. д.

Відпущено великі кошти і матеріали на будівництво і ремонт дитячих установ. Всі приміщення цих закладів, зайнятих не за призначенням, повинні бути до 1 січня 1945 року звільнені і відремонтовані.

Промисловим наркоматам доручено виготовити бавовняні тканини, взуття, шкіряне взуття, трикотажні та інші вироби для постачання дітей, що знаходяться в дитячих закладах і в патронаті.

(ТАРС).

ПІД ВОДИТЕЛЬСТВОМ СТАЛІНА ДОВЕРШИМО РОЗГРОМ ВОРОГА!

ДОПОМОЖЕМО СИНАМ НАШИМ РОЗЧАВИТИ ФАШИСТСЬКУ ГАДИНУ

В. ХОРТИЦЯ (**По телефону**). Запорізький райком КП(б)У провів інструктивну нараду з питання вивчення широкими колами трудящих жовтневої доповіді і наказу товариша Сталіна. Після наради пропагандисти, агітатори, редактори стінгазет, завідуючі хатами-читальнями і керівники місцевих профспілок роз'їхалися по колгоспах і радгоспах. Всюди організовані групові читки доповіді і наказу.

Затамувавши подих, слухали робітники радгоспу ім. Ворошилова читку доповіді рідного Сталіна.

—Радісно знати,—говорить робітник т. Тимошенко,—що Червона Армія вибила німецьких загарбників з нашої рідної землі і поновила державні кордони Радянського Союзу по всій лінії—від Чорного моря до Баренцового моря. Радісно усвідомлювати, що наші воїни б'ють уже фашистського звіра на поганій німецькій землі. Серед цих героїв-воїнів і мій син. Допоможемо синам нашим скоріше розчавити фашистську гадину. Я зобов'язуюсь сам і закликаю всіх вас щодня виконувати не менше півтори—дві норми.

Пропозицію Тимошенка підтримали всі робітники радгоспу.

Трактористи, орачі беруть на себе зобов'язання працювати за двох і тим самим виправдати ту високу оцінку, яку дав товариш Сталін працівникам тилу. Так, наприклад, колгоспниці артілі ім. Леніна Гарус Ярина та Куліш Дуня, взявши на себе соціалістичні зобов'язання, виконують їх. Вони при нормі 0,30 гектара зорюють своїми коровами по 0,45. Трактористи, що піднімають зяб в колгоспі «Красное знамя»—Іван Бондаренко та Сава Пеньковський так само виконують свої соціалістичні зобов'язання: при нормі 4 гектари вони вчора і позавчора давали по 5,5—5,7 гектара і зекономили 20 проц. пального.

М. Турчин

СКЛАВШИ РУКИ, НІХТО НЕ СИДІВ

Лив дощ. Була невилазна грязюка. Але ніщо не могло спинити колгоспників артілі «Нове життя», Якимівського району! Всі вони, молоді й старі, по-святковому вдягнені, прямували до приміщення сільського клубу.

В перших рядах урочисто розташувались найбільш старі люди колгоспу. Вони прагнули не пропустити жодного слова мудрої доповіді вождя.

Тільки-но голова колгоспу закінчив читати доповідь, до столу президії вийшов Іван Іванович Бовк, 78-річний колгоспник.

—Німець—ворог сильний, а ми його перемогли! Факт?—почав свою промову старий.—А вийшла перемога наша тому, що ні я, ніхто з вас, радянських людей, склавши руки, дома не сидів. Всім миром на фашиста піднялись. Ось цей міцний руський дух і злякав німця. Чули, що вождь сказав? І хоч вік мій немолодий, постараюсь до 400 трудоднів ще дещо додати.

Палку промову старого схвальними вигуками підтримали всі присутні.

З таким же піднесенням пройшло обговорення доповіді в усіх інших колгоспах. Зобов'язання колгоспників повсюди втілюються в живі справи.

Бригадир риболовецької бригади колгоспу «Синє море» Явдоха Княшко річний план вилову риби виконала ще 1 листопада. До кінця року її бригада зобов'язалася додатково виловити до фонду Червоної Армії ще дві тонни риби.

Майже на 500 гектарів за 3 післясвяткових дні зросла в колгоспі площа зораного на зяб. Щоденно на колгоспних ланах тепер працюють не 190 плугів, як раніш, а 305.

—Ми надамо ще більшої допомоги фронтові,—одностайно заявили якимівці, щоб швидше скінчать фашистський звір.

Своє слово колгоспники виконують з честю.

ТИЛ НЕ ЛИШИТЬСЯ В БОРГУ

КАМ'ЯНКА-НА-ДНІПРІ. (**По телефону**). З величезнішою увагою слухали робітники нашого заводу виступ вождя. У багатьох на очах можна було бачити сльози радості: немає вже проклятого ворога на рідній землі, близька бажана година німецької перемоги!

Сталін говорив про безприкладні труднощі нинішньої війни, витримані радянським народом. Він наші скромні зусилля у відбудові зруйнованого ворогом господарства назвав трудовими подвигами і прирівняв до немеркнучих ратних подвигів воїнів на фронті.

Коли тепер ми оглядаємося на минулий після визволення від окупантів рік, самі дивуємось, як багато встигли зробити. Наш маленький колектив В.-Знам'янського переробного заводу до XXVII річниці Жовтня власноручно відбудував підприємство з попелища. Сушильний, квасильний, засолочний та виноградний цехи встигли навіть перевиконати річний план.

Устаткування збирали по гвинтику, по гаєчці. Самі вчилися будувати стіни, штукатурити, крити дахи. Бувало, добами не кидали заводу. Це вважали просто «роботою», а вождь назвав це подвигом.

Багато кожному з нас хочеться сказати з приводу доповіді товариша Сталіна. Але ще особливо запало нам у душу, це свідомість, що заспокоюватися на досягнутому, поки ворог не добитий, не можна.

Тому члени бригад на чолі з тт. Лебедєвим, Панкеєвим, Ткачевим взяли зобов'язання до кінця 1944 року працювати кожний за двох.

Слюсарі тт. Сидоренко, Ніколаєнко, робітниці тт. Бородавка, Козлова, Федорченко, Сліпа, Баранова, Равенська, Полякова і інші уже довели виробіток до 150 процентів.

П. Чеккарева,
комсорг заводу.

Виправдаємо високу оцінку трудівникам-тилу

В Пологівському районі розгорнулось вивчення історичної доповіді товариша Сталіна. Відповідаючи на заклик вождя, колгоспники і робітники беруть на себе нові, додаткові зобов'язання. В колгоспі «Вірний шлях» після читки доповіді виступив голова колгоспу т. Гармаш.

— Великий Сталін підкреслив виключне значення своєчасного і достатнього постачання Червоній Армії продовольства. Ми це добре розуміємо і прикладемо всіх старань, щоб дати більше хліба країні, Червоній Армії. Наш колгосп повністю виконав державні поставки і вивіз до фонду Червоної Армії 1.101 центнер зерна. Ми зробимо все, щоб і надалі з честю виправдовувати високу оцінку товариша Сталіна трудівникам тилу.

Колектив паровозного депо відповів на доповідь вождя зобов'язаннями: довести технічну швидкість просування поїздів до 34 кілометрів, виконати державне завдання по промивальному ремонту — на 110 проц., зекономити в IV кварталі не менше 5 проц. палива.

НАГОРОДЖЕНІ ЦІННИМИ ПОДАРУНКАМИ

За успішне виконання спеціального замовлення для Діючої Армії воєнна рада Харківського Військового Округа нагородила цінними подарунками групу працівників запорізьких підприємств промкооперативної і легкої промисловості, комунального господарства і кооперації інвалідів. Вісім чоловік нагороджено часами і 12 — грошовими преміями.

Іменні часи одержали завідуюча банно-пральним комбінатом т. Петренко, голова артілі «Червоний інвалід» Головінська, робітниця артілі «Комінтерн» Петренко та інші.

Від Радянського Інформбюро

Оперативне зведення за 14 листопада

Протягом 14 листопада в Угорщині наші війська з боями оволоділи містом і залізничною станцією **Надькате**, а також зайняли понад 30 інших населених пунктів і серед них **Хевешвезекень**, **Пуста Час**, **Сентмартонката**, **Таліошег**, **Урі**, **Потері** і залізничні станції **Надьхалом**, **Сентмартонката**. На південь від **Будапешта** наші війська ліквідували плацдарм противника на східному березі ріки **Дунай**, зайнявши при цьому місто і залізничну станцію **Шольт** і населений пункт **Дунаэдьхаза**.

В боях з 10 по 13 листопада на території Угорщини наші війська взяли в полон 3.600 німецьких і угорських солдатів та офіцерів. Таким чином, з 8 по 13 листопада в боях на території Угорщини нашими військами взято в полон 7.700 німецьких і угорських солдатів та офіцерів.

На інших ділянках фронту—розшуки розвідників.

За 13 листопада наші війська підбили і знищили 18 німецьких танків. У повітряних боях і вогнем зенітної артилерії збито 21 літак противника.

* * *

В Угорщині наші війська, переборюючи опір противника, з боями просувались вперед. На північ від міста Сольнок німці підкинули свіжі піхотні частини і значну кількість самохідних гармат. Протягом дня вони розпочали кілька марних контратак, в ході яких втратили 16 танків і понад 600 своїх солдатів і офіцерів.

На північ від міста Цеглед наші піхотні і кавалерійські з'єднання, в результаті упертих боїв, вибили гітлерівців з міста Надьката — сильно укріпленого вузла опору противника на підступах до угорської столиці. На полі бою лишились сотні ворожих трупів. Захоплено трофеї, в тому числі 18 польових і 14 зенітних гармат, 25 мінометів, кілька складів з боєприпасами і воєнним майном.

Вчора і сьогодні відбувались запеклі бої біля ріки Дунай, на захід від міста Кечкемет.

* * *

За час боїв в Карпатах війська 4-го Українського фронту завдали тяжких втрат 1-ій угорській армії. Противник втратив убитими і полоненими десятки тисяч своїх солдатів і офіцерів. В районі одного села взято в полон групу угорців в складі 384 солдатів, 14 унтер-офіцерів і 2 офіцерів 2-ї гірсько-стрілецької бригади. Полонений старший лейтенант доктор Тіхамер Кіш заявив: «Наша бригада вщент розбита. Кілька днів ми блукали лісами, кидались з боку на бік, як загнані звірі. Німці обіцяли нам надіслати танки і, як завжди, обдурили. Щоб врятувати себе, угорцям необхідно швидше порвати з німцями».

На іншій ділянці взято в полон командира 3-го батальйону 22 полку 6 угорської піхотної дивізії капітана Ласло Бердаш, його ад'ютанта Аурелі і групу солдатів. Полонений капітан заявив: «Угорські частини стоять перед катастрофою. Єдино розсудливий для них вихід—перейти на сторону Червоної Армії і разом з нею боротись проти німців». В цьому ж районі на наш бік перейшло 95 солдатів і три офіцери 1-ї роти 10 угорського гірсько-стрілецького батальйону. Командир цієї роти старший лейтенант Міклош Беренд розповів: «З 16 офіцерів батальйону тільки один капітан Тімор присягнув «урядові» німецького ставленика Салаші. Я і всі інші офіцери категорично відмовились це зробити. Ми вважаємо, що тільки негайний розрив з Німеччиною може врятувати Угорщину від загибелі».

На нараді секретарів райкомів КП(б)У і голів райвиконкомів

Вчора в обкомі КП(б)У відбулась обласна нарада секретарів райкомів КП(б)У і голів райвиконкомів.

На нараді заслухано відчити керівників п'яти найвідсталіших районів про хід виконання плану зяблевої оранки—Куйбишевського, Кам'янсько-Дніпровського, В.-Білозірського, Чернігівського та Мелітопольського.

Як показали відчити, причина відставання цих районів одна. Керівники їх не приділили належної уваги організації оранки на зяб в колгоспах і в тракторних бригадах і тому упустили найкращі строки.

Секретар Куйбишевського РК КП(б)У Мащенко відверто заявив, що з колгоспах району на піднятті зябу працює тільки 95—100 плугів, тоді як на цю роботу можна пустити до 300 плугів на живому тяглі. В машинно-тракторних станціях цього району з 131 тракторів на піднятті зябу працює лише 15—20 машин. Продуктивність праці тут дуже низька—в середньому кожен плуг виорює 0,25—30 гектара за день.

Ще гірше справа в колгоспах Кам'янсько-Дніпровського району. Даремно намагався голова райвиконкому тов. Чорняк довести, що керівництво району вже все зробило, щоб забезпечити виконання плану зяблевої оранки. Однак факти—уперта річ. В районі зорано на зяб лише 612 гектарів. Орють тільки в чотирьох колгоспах. В решті колгоспів ще й не думали приступати до цієї роботи.

Район одержав від держави значну допомогу—до тисячі голів живої тяглової сили—коней, волів, десятки тракторів. Тепер тракторний парк МТС більший, ніж був до війни. Однак, керівники району не зуміли використати цю допомогу і замість організації колгоспників на зяблеву оранку, скаржаться, що в районі невистачає засобів.

Голова Мелітопольського райвиконкому тов. Тюков причину відставання району бачить у тому, що колгоспи не виконують графіка оранки на зяб (?!) З цим твердженням, звичайно, можна погодитись, але ніяк не можна погодитись з тим, що керівники району нічого не зробили, щоб забезпечити виконання графіка. Зараз в колгоспах можна переключити на оранку до 400 плугів, а фактично працює 202 плуга. В Чехоградській МТС щодня простоюють десятки тракторів, хоч перебоїв з пальним немає.

Наприкінці наради виступив голова виконкому обласної Ради тов. В. М. Пономаренко. Зробивши аналіз причин відставання окремих районів по виконанню плану оранки на зяб, тов. Пономаренко поставив завдання перед всіма районами області—рішуче піднести темпи оранки на зяб, переглянути графік по кожному колгоспу, пустити в 2—3 рази більше плугів на живому тяглі, максимально використати тракторні бригади, організувати двохзмінну роботу тракторів.

Про партійну дисципліну

Г. БРОВАРСЬКИЙ

Велика Вітчизняна війна показала незламну міць Радянської держави і нерозривну єдність народів нашої країни. Радянський Союз не тільки встояв під натиском велетенської воєнної машини противника, але й завдав гітлерівській Німеччині смертельних ударів.

Керуючою і спрямовуючою силою Радянської держави є партія Леніна—Сталіна. Більшовицька партія запалила і організувала народні маси на боротьбу проти німецьких загарбників, зібрала воєдино всі зусилля радянських людей і спрямувала їх на розгром ворога. Вона змогла це зробити тому, що жодна партія в світі не користується таким авторитетом і глибокою пошаною в народних масах, як наша більшовицька партія.

Які ж якості забезпечили їй всенародне визнання і беззавітну підтримку? Ленін ще в 1920 році вказував, що радянська влада не перемогла б і не протрималась би і двох місяців без найсуворішої воістину залізної дисципліни в нашій партії. Більшовицька дисципліна, її суворі закони обумовили високий рівень державної та виробничої дисципліни в країні, забезпечили успіхи соціалістичного будівництва, перемогу сталінських п'ятирічок у всіх галузях господарства і культури.

В своїй чудовій праці «Дитяча хвороба «лівизни» в комунізмі» Ленін говорив, що партійна дисципліна тримається і перевіряється «по-перше, свідомістю пролетарського авангарду і його відданістю революції, його витримкою, самовідданістю, героїзмом. По-друге, його вмінням зв'язатись, зблизитись, до деякої міри, якщо хочете, злитися з найширшою масою трудящих, в першу чергу пролетарською, **але також і з не пролетарською** трудящою масою. Потретє, правильністю політичного керівництва, що здійснюється цим авангардом, правильністю його політичної стратегії і тактики, за умови, щоб самі широкі маси **на власному досвіді** переконалися в цій правильності».

Протягом багатьох років героїчної боротьби більшовики показали, що, спираючись на передову революційну теорію, знаючи закони суспільного розвитку, вони вміють в найтяжчих і в найскладніших умовах вести народ до поставленої мети. На XVII-му з'їзді партії товариш Сталін говорив: «Лише наша партія знає, куди вести справу, і веде її вперед з успіхом. Чому зобов'язана наша партія цією своєю перевагою? Тому, що вона є партією марксистською, партією ленінською. Вона зобов'язана тому, що керується в своїй роботі вченням Маркса, Енгельса, Леніна. Не може бути сумніву, що поки ми лишаємось вірними цьому вченню, поки ми володієм цим компасом—будемо мати успіхи в своїй роботі».

Успішне виконання поставлених партією завдань можливе лише за умови, коли кожен комуніст буде свідомо боротися за їх здійснення. Тому партія ставить за обов'язок для всіх своїх членів «невпинно працювати над піднесенням своєї свідомості, над засвоєнням основ марксизму-ленінізму». (Статут ВКП(б)). Найсуворіша партійна дисципліна підкріплюється тим, що у більшовиків немає розриву між теорією та практикою. Організаційна робота партії завжди націлена на те, щоб всі комуністи були згуртовані для перетворення в життя її рішень. Якщо не буде єдності волі і дій, то в першій-ліпшій партійній організації найправильніші рішення можуть перетворитись на порожній папірець.

Могутність нашої партії—в її нерозривних зв'язках з народними масами, в умінні донести до свідомості мас правильність партійних рішень і мобілізувати всіх трудящих на виконання цих рішень. Партія добирає до своїх лав цвіт нашого народу — кращих людей робітничого класу, колгоспного селянства та інтелігенції. Згуртування позапартійних навколо прапора Леніна—Сталіна—обов'язок кожного комуніста, одна з найважливіших вимог партійної дисципліни.

Встановлення найтісніших зв'язків з масами, вміння вести їх вперед досягається не тільки правдивою політичною агітацією та пропагандою, але й наполегливою боротьбою за здійснення висунутих лозунгів, прикладом самовідданої роботи самих комуністів, їх особистою мужністю та завзяттям.

На фронті, коли військова частина повинна штурмом взяти укріплену смугу противника, в передові шереги бійців, від рішучості і відваги яких залежить успіх операції, звичайно, стають найсміливіші і, в першу чергу, —комуністи. Вони особистим прикладом безстрашності та героїзму ведуть за собою всіх бійців і забезпечують успіх справи.

Авангардна роль партії—вождя трудящих в тому і полягає, що її члени перебувають в передових лавах, займають найбільш небезпечні ділянки боротьби і особистим прикладом зміцнюють залізну дисципліну, стійкість і організованість в масах. «В дні Вітчизняної війни,—говорить товариш Сталін,—партія постала перед нами, як натхненник і організатор всенародної боротьби проти фашистських загарбників. Організаторська робота партії з'єднала воєдино і спрямувала до спільної мети всі зусилля радянських людей, підпорядкувавши всі наші сили і засоби справі розгрому ворога. За час війни партія ще більше зріднилась з народом, ще тісніше зв'язалась з широкими масами трудящих. В цьому джерело сили нашої держави».

Перемога кується як на фронті, так і в тилу. Наступ наших військ підтримується самовідданою працею мільйонів робітників соціалістичної промисловості, що випускає озброєння та боєприпаси. Колгоспники та колгоспниці забезпечують фронт і країну продовольством, а промисловість—сировиною. Транспортники забезпечують безперебійну роботу залізниць. Радянська інтелігенція допомагає робітникам та колгоспникам в піднесенні промисловості та сільського господарства, невпинно вдосконалює бойову техніку, рухає вперед науку і культуру.

Члени більшовицької партії показують зразок дисципліни на першій-ліпшій ділянці трудового фронту. Де б комуніст не працював, його обов'язок бути зразком трудової та державної дисципліни. Адже ясно, що найменша розхлябаність, потурання неробам та бракоробам на першій-ліпшій роботі в тилу—неминуче відіб'ється на фронті і може привести навіть до загибелі наших бійців та офіцерів. Якщо транспортники своєчасно не приставили снаряди до лінії фронту, значить поставлено під удар роботу артилеристів. Боєць, постачений кепсько складеною гранатою, стає беззбройним перед лицем ворога. Значення міцної трудової дисципліни дуже правильно висловив один комуніст, старий робітник металургійного заводу. Він сказав молодому сталеварові, що порушив трудову дисципліну:

—Слухай, хлопче! Ми тут більше поту пролили, ніж ти за все своє життя води випив. І жоден з нас ані на хвилину ніколи не спізнювався. Сталевар запізнився — у народа сталь вкрав. А вона німця б'є!

Сказано влучно. Кожен з нас прискорює справу перемоги над ворогом, якщо працює чесно, самовіддано, якщо вкладає в роботу всі свої сили і вміння, не рахуючись ані з часом, ані з труднощами.

Взяти, наприклад, сільську партійну організацію. Партія вимагає від комуністів села, щоб вони суворо виконували статут сільськогосподарської артілі, піклувались про зростання громадської соціалістичної власності — основи добробуту колгоспників, свято берегли артільне майно, вели рішучу боротьбу з його розкрадачами, з неробами. Сільські комуністи повинні турбуватись, щоб кожен колгосп акуратно і вчасно виконував свою першу заповідь—розрахувався з державою з усіх видів натуральних та грошових зобов'язань. Правити за приклад державної дисципліни—це значить домагатися чіткої роботи радянської установи, лікарні, магазину, їдальні. Це значить забезпечити суворе додержання радянських законів, не припускати бюрократизму, тяганини, канцелярщини, постійно піклуватися про інтереси трудящих.

Всі рішення партії спрямовані до того, щоб зростала й міцніша наша велика Батьківщина, щоб невпинно поліпшувався добробут народу, підносилась його культура. Це знають всі трудящі нашої країни. Вони на практиці переконались в тому, що комуністи ведуть народ вірним шляхом до світлого, радісного життя. Партія вимагає від кожного комуніста, щоб він роз'яснював партійні рішення широким народним масам і піднімав їх на боротьбу за виконання цих рішень.

Міцна дисципліна в лавах партії є запорукою всіх наших успіхів та перемог. Без свідомої, залізної дисципліни в своїх лавах більшовики не змогли б перемогти в Жовтні 1917 року і домогтися вирішальних успіхів в роки мирного соціалістичного будівництва. Вони не змогли б подолати величезних труднощів і грізної небезпеки, що нависла над нашою Батьківщиною в дні великої Вітчизняної війни.

Діючи, як одна людина, впевнена в перемозі нашого правого діла, більшовицька партія, що згуртувала під прапором Леніна—Сталіна всі народи Радянської країни, зуміє після розгрому німецьких загарбників загоїти тяжкі рани, заподіяні нашій Батьківщині в цій війні.

Міцна партійна дисципліна—запорука наших нових успіхів і перемог.

Перший Український фронт

На фото: кавалер ордена Слави всіх трьох ступенів, гвардії старшина Олексій Федотович Виноградов.

Будучи кулеметником, він винищив 200 гітлерівців, потім перейшовши до розвідувальної групи, захопив 9 „язиків", що дали командуванню цінні відомості про противника.

О. Ф. Виноградов, уроджений Удмуртської АРСР.

Фото Г. Омельчука (Фотохроніка ТАРС)

Важлива державна справа

Зима не за горами. За традицією, що встановилися, підприємства чорної металургії до цієї пори року, прагнучи забезпечити безперебійну видачу металу, створюють необхідний запас сировини, в тому числі і металового лому.

Тепер, коли наша країна знаходиться напередодні вирішального штурму гітлерівської Німеччини, потреба в чорному металі багатократно зросла,—рівномірне збільшення його витопу набуває особливого оборонного значення.

Зважаючи на це, Державний Комітет Оборони у своїй постанові від 10 жовтня 1944 року встановив для Запорізької області на IV квартал план відвантаження лому чорних металів на заводи чорної металургії в розмірі 10 тисяч тонн.

Обком КП(б)У та виконком обласної Ради затвердили план заготівлі і відвантаження металолому по кожному району, підприємству і зобов'язали міськкоми та райкоми КП(б)У, райради та сільвиконкоми, директорів МТС та радгоспів і правління колгоспів зібрати і негайно відвантажити своїм транспортом весь наявний металолом на бази і площадки Головвторчормету. Міськкомам та райкомам КП(б)У, міським та районним виконкомам було запропоновано для прискорення відвантаження лому до настання осінньозимового бездоріжжя провести з 25 жовтня місячник масового збирання металолому.

З того часу минуло 20 днів, а навіть жовтневе завдання по збиранню і відвантаженню лому виконано лише на 75 проц. Ряд підприємств таких, як завод ім. Войкова (директор т. Павлов), «Інтернаціонал» (т. Мінаєв), «Ударник» (т. Потопаєв), трамвайний трест і міський місцевпром (керуючі тт. Ігнатюк та Перепуненко), різнопромспілка (голова т. Хитрик), при значних ресурсах лому, в жовтні не здали жодної тонни.

Таке ж становище і в Приазовському, В.-Василівському, Гуляйпольському, Мелітопольському, В.-Токмакському, Михайлівському, Якимівському та ряді інших районів.

Осторонь від цієї великої, маючої оборонне значення, справи чомусь-то стоять комсомольські та піонерські організації.

Створення зимового запасу металевого лому на заводах чорної металургії значною мірою залежить від чіткої роботи транспортників. Між тим, 7 і 8 відділення Сталінської дороги (нач. тт. Корецький та Половко) зривають подачу порожняка під навантаження. З їх вини лише в жовтні Головвторчормет недодав заводам понад тисячу тонн лому.

Зібрати і відвантажити весь лом, що є в області, до настання негоди—справа першочергової ваги—адже йдеться про задоволення потреб фронту в чорному металі. Використати для цього всі можливості—справа честі партійних і комсомольських організацій, господарських керівників підприємств області.

А. Кришкевич,
директор обласної контори „Головвторчормет"

Вечірні школи для сільської молоді

В селах Червоноармійського району відкрито 17 початкових, неповних середніх і середніх вечірніх шкіл. В них, без відриву від роботи, навчається біля 500 чоловік сільської молоді—юнаків і дівчат.

Воєнні дії в Західній Європі

ЛОНДОН, 13 листопада (ТАРС). У повідомленні штабу верховного командування експедиційних сил союзників говориться:

Війська союзників продовжують наступ в районі Нансі-Мец і просунулись на схід від Понт-а-Муссон. Бронетанкові і піхотні частини досягли пункту за 7 миль від Льєва. Інші частини союзників перебувають в Шато Брєані, в Бальансі і на північ від Шато Сален. Бронетанкові частини форсували ріку Нід Франсе і зараз знаходяться в Аврі.

В районі Кенігсмаркера піхотні підрозділи союзників в результаті контратаки повернули лінію, що займали, і посилили свої позиції на знов зайнятому передмостовому укріпленні на річці Мозель, поблизу Тіонвіля. Далі на південь війська союзників дещо просунулися на захід від Сен Дьє і на схід від Брюйєра.

ЛОНДОН, 13 листопада (ТАРС). У повідомленні штабу збройних сил союзників на Середземноморському театрі воєнних дій говориться, що в Італії в прибережному секторі англійські танкові і піхотні частини 8-ої армії форсували канал Гуана на південь від Равенни. На північний захід від міста Форлі війська союзників також просунулись, не зважаючи на сильний опір противника. На решті ділянок становище без змін.

Шведський протест Німеччині

СТОКГОЛЬМ, 11 листопада (ТАРС). Німеччина повідомила шведський уряд про те, що все Балтійське море оголошується зоною воєнних дій. Німці вимагають припинення всякого пароплавства в тому числі і рибоповецького, за межами територіальних шведських вод.

ЛОНДОН, 12 листопада (ТАРС). Агентство Рейтер передає з Стокгольма: „Сьогодні Швеція відкинула заяву Німеччини про те, що Балтійське море є зоною воєнних дій і що всі судна, зустрівші в цій зоні, підлягаються риску незайного обстрілу. В офіціальній шведській ноті, врученій німецькому посольству в Стокгольмі, говориться, що шведський уряд вважає німецький уряд „цілком відповідальним" за наслідки будь-яких нападів на шведські судна".

Гітлерівські пацюки тікають з потопаючого німецького корабля

НЬЮ-ЙОРК, 13 листопада (ТАРС). В газеті „Пур ла віктуар" вміщено статтю Табуї, в якій говориться, що в сучасний момент багато гітлерівських керівників, які розуміють неминучість поразки Німеччини, готуються тікати в нейтральні країни з великими коштами. За словами Табуї, один з центрів, що організовує втечу гітлерівців, знаходиться в Дрездені, у віллі якогось Мартіна Гаміча. Табуї пише далі, що Гаміч шосенно підтримує зв'язок з командирами німецьких підводних човнів, які допомагають видатним гітлерівцям тікати за кордон. Серед осіб, що готуються до втечі, Табуї називає „гауляйтера" Гейнлейна, статс-секретаря „протекторату Богемії та Моравії" Франка, доктора Кріга і багато інших. Табуї зазначає, що ці особи переказали у нейтральні країни багато мільйонів марок, а також велику кількість коштовностей. Деякі гітлерівці здобувають фальшовані документи для поїздки до Швейцарії.

Гітлерівці переховують в Аргентіні награбовані капітали

НЬЮ-ЙОРК, 12 листопада (ТАРС). Агентство Оверсіс Ньюс передає, що гітлерівські ватажки продовжують переводити великі суми грошей до аргентінських банків. Повідомляють, що Геббельс переказав до одного з банків Буенос-Айреса, який знаходиться під німецьким контролем, 1 850 тисяч доларів в американській валюті, при чому цей вклад був зроблений Геббельсом на ім'я підставної особи. Ріббентроп вніс до аргентінського банку велику суму грошей на ім'я свого родича, який нещодавно одержав для нього 500 000 доларів з швейцарського банку. Командуючий німецьким фронтом адмірал Деніц перевів до Аргентіни великі капітали, точну суму яких не встановлено. Ці гроші Деніц вніс на ім'я свого родича Едмунда Вагенкнехта, який є власником однієї з крупніших експортно-імпортних фірм в Аргентіні. Керівник гітлерівського так званого „трудового фронту" Лей нещодавно купив в Аргентіні велику плантацію, при чому ця угода складена на ім'я якогось Франца Борсемана.

Посилаючись на заяву одного аргентінського генерала, що посідає крупний пост, агентство вказує, що німецькі фонди в Аргентіні, включаючи довоєнні капіталовкладання, в сучасний момент досягли 750 мільйонів доларів. Під час війни ці капіталовкладання збільшилися в зв'язку з проникненням до Аргентіни німецького капіталу через Іспанію та Швейцарію. Гітлерівські ватажки заховали в свої руки на мільйони доларів аргентінські цінні папери, що належали особам, які перебували в окупованій німцями Європі. Тепер ці награбовані гітлерівцями цінні папери відправлено до Буенос-Айреса на зберігання.

Відповідальний редактор О. ШАБАЛІН

КІНОТЕАТР ІМЕНІ ЛЕНІНА
З 12 ЛИСТОПАДА і ЩОДНЯ
демонструється звукова музична комедія
„МУЗИКАЛЬНА ІСТОРІЯ"
В ролі шофера „Петі Говорова" народний артист СРСР Лемешев
Початок сеансів з 10 год. ранку

ТЕАТР ім. ЩОРСА
14 та 15 листопада
„ЦИГАНКА АЗА"
муз. драма в 5 діях
Початок о 7 год. 30 хв. веч.
Після вистави подається трамвай

Героїчний радянський народ

Революційним робітникам і селянам, що скинули під проводом партії Леніна — Сталіна двадцять сім років тому владу імперіалістів в Росії і вступили на шлях величезнішої перебудови своєї країни, з перших же днів довелось зіткнутися з імперіалістичними хижаками Німеччини. Німецькі імперіалісти напали на беззбройну Радянську республіку. Тяжкий був час для молодої радянської держави. Але вже в ті дні Володимир Ілліч Ленін говорив про могутню і багату Росію, яка буде створена наперекір всім труднощам, злигодням та нестаткам.

«У нас є матеріал,—говорив Ленін,—і в природних багатствах, і в запасі людських сил, і в чудовому розмахові, що його дала народній творчості велика революція,—щоб створити справді могутню і багату Русь».

Глибокою вірою в свій народ продиктовані пророчі ленінські слова. Ленін знав історію свого народу, знав, на які справи здатний він. Чудова сила ленінського передбачення спиралась на найпередовіший, найпрогресивніший революційний світогляд. Ленінський погляд, розсуваючи обрії, проникав у прийдешнє. Величезніший мислитель, геніальний вчений, він бачив шлях своєї країни, він знав, що народ її народжений для величі і слави.

Велика Жовтнева соціалістична революція вщент розбила кайдани рабства та безправ'я, якими були скуті народні маси в нашій країні. Вона дала вихід силам народних мас.

В небачено короткі історичні строки радянський народ, натхнений і керований великим Сталіним, перетворив нашу неосяжну країну, відсталу в техніко-економічному відношенні на сторіччя від західно-європейських країн, в передову, сильну, могутню радянську державу. До двадцять сьомих роковин Великого Жовтня наша соціалістична держава прийшла в авангарді цивілізованого світу. Вона йде в авангарді велетенської боротьби волелюбних народів проти фашистського варварства і мракобісся. Вона знайшла в собі досить духовних і фізичних сил, щоб не тільки встояти перед натиском гітлерівської Німеччини та її спільників, але й розгромити у відкритому бою ворожі сили, повернути їх назад і тим врятувати цивілізацію Європи від навали гунів XX сторіччя.

«Тепер, коли Вітчизняна війна йде до переможного кінця, у всій величі встає історична роль радянського народу. Нині всі визнають, що радянський народ своєю самовідданою боротьбою врятував цивілізацію Європи від фашистських погромників. В цьому велика заслуга радянського народу перед історією людства» (Й. Сталін).

З законним почуттям гордості говорить про наш народ, про велику заслугу радянського народу перед історією людства його геніальний вождь і полководець. Він називає наш народ героїчним народом. В сталінській доповіді дано яскраву картину перемог, здобутих народом-героєм у війні, якої ще не знала історія. Велична роль нашого народу є цій війні, славна його місія. І всі ми, радянські люди, глибоко схвильовані історичною сталінською оцінкою всенародного подвигу. Сталін—мудрість нашого народу, совість його, геній його. З його ім'ям пов'язані найголовніші сторінки історії нашої молодої держави. Він перший трудівник в нашій державі. Він перший воїн Вітчизняної війни. Він очолює працю і подвиги героїчного народу.

Доповідь товариша Сталіна про двадцять сьомі роковини Великої Жовтневої соціалістичної революції—чудова епопея нашого великого часу. В цій доповіді на весь зріст постає наш народ—творець історії. Доповідь говорить про справи радянського народу, про його подвиги в тилу і на фронті. Героїзм став масовим явищем в нашій країні. Його джерела—в соціалістичному ладі. Цей лад дав нашому народові та його армії велику і непоборну силу. Спираючись на соціалістичний лад, на його могутню економіку, на його планове господарство, на його першокласну техніку, на його передову культуру, радянські люди в своєму єдиноборстві з гітлерівською Німеччиною та її спільниками здобули економічну перемогу.

Радянський Союз перевершив по силі гітлерівську Німеччину. Фашистська держава виявилася слабішою від нашої радянської держави. Сильні ворожі армії розбиті Червоною Армією на полях битв. Ворожа промисловість не витримала битви з нашою соціалістичною індустрією. Наші заводи і фабрики, наші колгоспи і радгоспи, наш транспорт, наша бойова техніка, наша наукова та технічна думка перемогли у зіткненні з гітлерівською Німеччиною, перевищили її сили і можливості.

Радянська держава з честю витримала найтяжче випробування — випробування війною. Радянський народ пожинає плоди титанічної праці, творення і творчості, що ними були ознаменовані двадцять сім років існування його держави.

«Свято у нас велике. Дуже душа радіє!—заявляє радянський воїн, кавалер двох орденів Слави, товариш В. Михієнко.—Погляньте,—вся земля радянська очищена від німецької чуми! Наш народ назавжди позбавився німецького гноблення. І армія переступила кордон, вона громить німця на його землі. І мені хочеться сказати, що я, російський солдат, артилерист-самохідник, що більш ніж три роки знаходився на передньому краї, почуваю себе щасливим. Моє щастя у тому полягає, що мені одному з перших довелось прибути на радянських самохідках у ненависну Німеччину. І хоча я чотири рази поранений, і хоча нема в живих брата і багатьох друзів моїх, і хоча мати моя на Смоленщині зазнала при німцях всілякого лиха, і немає зараз в сім'ї ані кола, ані двора,—я щасливий тому, що несу проклятому німцеві сувору і справедливу кару».

Ці прості слова радянського воїна говорять про палкий радянський патріотизм. Безмежна любов радянської людини до радянської Батьківщини, до радянської держави. Ця любов вела і веде червоноармійця в бій. Ця любов примушує робітника віддавати всі свої сили для справи перемоги. Ця любов насназнує радянського інтелігента з його новаторстві. Ця любов визначає самовіддану працю радянського селянина. Любов до соціалістичної Вітчизни зробила з наших радянських жінок, юнаків і дівчат героїнь і героїв праці, які замінили в промисловості і сільському господарстві батьків, чоловіків, синів, старших братів.

Ми перемагаємо і остаточно переможемо в війні глибокою громадянською самосвідомістю нашого народу. Війна у всій величі показала духовну і моральну силу радянського народу. В ім'я радянської Батьківщини він свідомо йшов на серйозні матеріальні нестатки, відмовляючи собі багато в чому необхідному, переборов всі труднощі. Як і робітниця на заводі, як інтелігентка в лабораторії, колгоспниця живе думкою про фронт, про Батьківщину, про перемогу.

Палкий і животворний радянський патріотизм—джерело трудових подвигів радянських людей в тилу і немеркнучих ратних подвигів наших воїнів на фронті.

Ми перемагаємо і переможемо ворога вищістю світогляду нашого народу. Наш патріотизм непримиренно ворожий тому звірячому людиноненависницькому націоналізмові, що є основою ідеології нашого ворога.

Наш патріотизм—радянський, соціалістичний патріотизм. Гуманні ідеї рівноправності і дружби народів стали пануючими ідеями в нашій країні. З дитинства радянська людина виховується в дусі поваги до прав і незалежності інших народів. Дружба народів стала фундаментом радянського суспільства. Навколо великої Русі згуртувались десятки народів. Їх братній союз—джерело нашої переваги над ворогом, джерело нашої сили. Ідеологія рівноправності всіх рас і націй, ідеологія дружби народів, що утвердилась в нашій країні, здобула цілковиту перемогу над ідеологією звірячого націоналізму і расової ненависті гітлерівців.

27 років тому робітники і селяни нашої країни за закликом партії Леніна—Сталіна почали будувати нове радянське суспільство, почали створювати нові стосунки між людьми. Вони перемогли своїх внутрішніх ворогів—імперіалістів. Вони відстояли свою державу від запеклих атак іноземних загарбників. Вони подолали всі нестатки і злигодні і дали всьому світові найяскравіші докази свого вміння керувати державою, організовувати господарство, рухати вперед справу своєї країни і світової цивілізації. Нині радянські люди показали, як вони вміють обстоювати свою радянську справу і справу всього людства на полях битв з фашизмом.

«Безприкладні труднощі нинішньої війни не зламили, а ще більш загартували залізну волю і мужній дух радянського народу. Наш народ по праву здобув собі славу героїчного народу» (Й. Сталін).

Такий народ гідний великої перемоги!

(Передова газети «Правда» від 11 листопада).

ВЕ—01312 м. Запоріжжя, друкарня «Комунар» обл. управління поліграфії, вул. Ілліча, 24. Адрес редакції: ріг вул. Жуковської і Тургенівської, 56. Тел.: 2-40, нічної редакції—3-50